

Батькам майбутніх першокласників НУШ

Ведемо дитину в перший клас.

Підготовка до навчання – процес і урочистий і хвилюючий одночасно.

І не тільки для малюка, який вже через декілька місяців стане “дорослим” школярем, але і для його мами й тата. Часом більше самих першокласників хвилюються їхні батьки, які думають, чи готовий їх синок чи донька до першого класу. До того ж напередодні навчання майбутні першокласники часто задають їм питання, на які складно відповісти навіть дорослому.

Саме тому ми постаралися відповісти на “недитячі” питання майбутніх першокласників і дати поради батькам про те, як підготувати дитину до шкільного життя.

Влаштуйте прогулянку до навчального закладу, який ви вибрали. Обов’язково проведіть дитині невелику екскурсію до закладу: походіть по двору і навколо нього, а потім увійдіть всередину. Бажано показати дитині, в якому класі вона буде вчитися. Періодично можна ходити гуляти до закладу, граючи по дорозі у щось. Так ця дорога до буде завжди викликати хороші асоціації у малюка.

Грайте в школу. Батьки можуть посадити дитину серед іграшок і провести “урок”, при цьому попросити малюка встати, коли мама – “вчителька” входить в “клас”, потім сісти за парту, взяти в руку ручку, відкрити зошит.

Дружимо з годинником. Встаємо раніше. Місяця, щоб привчити дитину вставати раніше, вистачить. Досить щодня віднімати від її сну по 5-10 хвилин. Тоді першого вересня малюк не буде сонно позіхати на лінійці. Але пробудження дитини має супроводжуватися приємними для неї діями, наприклад, усмішкою або обіймами мами.

Необхідно поставити в кімнаті малюка годинник, навчивши його по ньому розбиратися в часі. Це стане в нагоді під час навчання, наприклад, щоб знати, скільки хвилин є на виконання завдання. Також важливо, щоб малюк вмів укладатися в терміни. Для цього слід скласти графік його звичайного дня і повісити на видному місці. А коли малюк буде, наприклад, малювати, грати або їсти, можна звернути його увагу на те, скільки йому ще залишилося часу на цю дію за розкладом.

Вчимося порядку. Нехай у малюка з'являться всілякі папки, коробочки, файлики, і він навчиться складати туди свої малюнки, фломастери та інші дрібниці. Розвивати цю навичку потрібно заздалегідь, щоб школяр не був розгубленим. До речі, можна розвісити по кімнаті невеликі записочки, наприклад, “акуратно повісь речі на стілець” – це буде сигналом до дії.

Формуйте позитивний образ школи. Ні в якому разі не потрібно говорити першокласникові фрази типу “закінчилося дитинство, почалося доросле життя” або “не будеш слухати вчительку, вона тебе покарає”. Так любов до навчання в нього точно не виховати. Добре, якщо б перша вчителька написала листа майбутньому учневі, розповівши про те, як вони цікаво будуть проводити час у класі, скільки всього нового він дізнається, як багато друзів з'явиться. Якщо домогтися творчого підходу від учителя не вдалося, розповісти про все це повинні батьки. Ще від них вимагається більше хороших забавних історій з їх шкільного життя, наприклад, про те, як вони знайшли свого першого шкільного друга. Також можна показати першокласникові батьківські шкільні фотографії.

Не залякуйте оцінками. Казати дитині про те, що вона повинна приносити тільки хороші оцінки заборонено. Тим більше що в 1-му класі їх не ставлять. Краще вже зараз завести журнал досягнень малюка, щодня записуючи туди кожен його успіх, наприклад, “сьогодні малюк сам почистив зуби”. Тоді він буде знати, що хороші оцінки – це не єдині його заслуги перед батьками і перестане боятися принести “двійку”, коли буде навчатися.

Більше рольових ігор. Саме на основі таких ігор діти вчаться знаходити спільну мову між собою.

Не “ліпіть” вундеркінда. За місяць до школи не потрібно намагатися підтягти всі “хвости”, годуючи дитину новою інформацією. Педагоги та психологи не радять відточувати вміння дитини до досконалості, наприклад, вчити її читати не 30 слів за хвилину, як годиться першокласникові, а 60. Так, з одного боку, бути лідером серед своїх однолітків приємно будь-якій дитині, але з іншого – відсутність “конкуренції” вбиває прагнення поліпшувати свої навички. У той час успіх того ж сусіда по парті – хороший стимул для “відсталого” першокласника навчитися читати трохи швидше.

Тренуйте увагу і не тільки. Наприклад, хороша гра для тренування пам'яті і уважності: розкласти на столі десять будь-яких предметів. Нехай малюк уважно подивиться на них протягом 1 хвилини, намагаючись запам'ятати якомога більше, а потім, не дивлячись на стіл, розповість, що там лежить. Ще можна забрати один предмет і замість нього покласти другий – нехай скаже, яку річ замінили. Дуже добре тренувати мислення прямо під час чергової прогулянки. Наприклад, дати дитині таке завдання: розкласти поняття на складові (варіант: що входить в поняття «взуття?»), А потім, навпаки, «зібрати» в одне ціле, назвавши поняття (варіант: кіт, собака, жираф, ведмідь – хто це?). Нарешті, мова. Прочитавши казку на ніч, мама або тато можуть попросити малюка переказати почуту історію і відповісти на декілька нескладних питань по ній. Так першокласник навчиться висловлювати свою думку, розмірковувати на задану тему і чітко відповідати на запитання.

Ваша дитина вперше буде йти до школи.

Першокласникам важко звикнути до нового колективу, нового розпорядку дня... Як допомогти маляті адаптуватися і не плакати при розставанні з мамою, як знайти спільну мову з першою вчителькою?

Як навчитися прощатися з дитиною без сліз?

Не затримуйтесь. Чим на довше ви розтягуєте момент прощання – тим важче розлучитися. Скажіть малюкові, що ви будете його чекати біля школи / роздягальні / класу, щоб забрати додому після уроків. Ідіть відразу, як тільки попрощалися і побачили однокласників вашого малюка. Створіть свій власний ритуал прощання.

Зазвичай вчителі першокласників дозволяють приносити з собою в клас улюблену іграшку. Але за умови, що грати нею можна буде тільки на перерві. Запитайте класного керівника своєї дитини, чи можна принести “друга” з дому, щоб було не так страшно? Головне, не беріть найулюбленішу іграшку, тому що ніколи не будете впевнені в тому, що принесете її цілою і неушкодженою додому.

Придумайте систему винагороди Можна ставити в календарик навпроти кожного навчального дня смайлик: веселий – якщо дитина посміхаючись йде в клас; сумний – якщо малюк вередує і нис. Наприкінці тижня за певну кількість усміхнених смайликів можна винагороджувати дитину походом в парк, морозивом, або чимось ще, на ваш розсуд.

Як налагодити хороші відносини з учителем вашої дитини?

Залишайтеся на зв'язку У кожного з батьків повинен бути телефон вчителя і навпаки. Про всяк випадок. Ви можете періодично телефонувати вчителю для того, щоб дізнатися, як справи у вашої дитини в навчанні і поведінці, якщо немає можливості поспілкуватися “наживо”. Приймайте активну участь в житті класу

Супроводжуйте дітей з учителем на колективні поїздки, походи, відвідування театрів, музеїв і т.д. Можете взяти на себе зобов'язання організувати один з таких заходів. Якщо ви не можете взяти на себе ці зобов'язання, запитайте у вчителя, що ви можете зробити, щоб якимось чином приймати участь в житті класу і допомогти вчителю.

Будьте відкриті для критики. Постарайтеся адекватно сприймати критику вчителя в бік своєї дитини. Є моменти, які класний керівник бачить краще ніж ви. Вислухайте, поговоріть із своєю дитиною, а потім робіть висновки.

